

РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1462** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за Министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на Р. Г. Д., против ЗАПОВЕД № 484з-384/26.01.2023 г., издадената от директора на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, при Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя – младши експерт – командир на отделение в Група 03, Сектор „Охрана на обекти и дипломатически представителства“ в Зонално жандармерийско управление – С. – Дирекция „Жандармерия“ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

В съдебните заседания оспорващият се явява лично и заедно с упълномощения

Адвокат: поддържа жалбата; ангажира писмени и гласни доказателства; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е и писмена защита. Заповед № 484з-384/26.01.2023 г. се оспорва на основанията, по смисъла на чл. 146, т.т. 2, 3, 4, 5 АПК.

Ответникът, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, като счита заповедта за правилна и законосъобразна; представя писмена защита; желае юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерен размер на адвокатското.

По искане на оспорващият Съдът изиска от Софийска градска прокуратура съдържащите се в материалите по Досъдебно производство № 579/2022 г.

компакт-диск, съответно – с фото-снимки от огледа на управлявания от жалбоподателя лек автомобил и с видеозаписи от камери, на мястото на произшествието. Тези компакт – дискове са изгледани в съдебното заседание, проведено на 05.06.2023 г. и са възпроизведени в съдебния протокол.

Доказателствата, приобщени по делото без оспорване от страните позволяват на Съда да приеме за установени следните и обстоятелства.

Жалбоподателят Р. Г. Д. е заемал по служебно правоотношение в Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ длъжността „младши експерт – командир на отделение“ в Група 03, Сектор „Охрана на обекти и дипломатически представителства“, в Зонално жандармерийско управление – С.. Със Заповед № 484з-3391/26.10.2022 г. (л. 60 от делото) директорът на ГД „ЖСОБТ“ - МВР е разпоредил да бъде образувано дисциплинарно производство срещу държавния служител, въз основа на Предложение, рег. № 6809р-52944/26.10.2022 г. от началника на Зонално жандармерийско управление – С., съдържащо данни за това, че: на 25.10.2022 г., около 19 часа лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е блъснал дете на пешеходна пътека в [населено място], след което напуснал местопроизшествието; по данни от Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР автомобилът е собственост на младши експерт Р. Г. Д.. Със същата заповед служителът е бил отстранен временно от длъжност, като е определен и състав на комисията – дисциплинарно-разследващ орган. Дисциплинарната комисия е провела разследване, за резултатите от което е изготвила Обобщена справка от 19.01.2023 г. (л. 84) и Становище, рег. № 6809-4354/24.01.2023 г. (л. 68) с предложение до директора на главната дирекция да наложи на младши експерт Р. Г. Д. дисциплинарно наказание „уволнение“. Фактичката обстановка, установена по време на дисциплинарното производство и възприета изцяло от ответника с оспорената заповед (стр. втора – л. 26 от делото), е следната (цитат): „на 25.10.2022 г. около 18:30 ч. младши експерт Р. Г. Д., като водач на лек автомобил марка „А.“, модел „А 4“ с рег. [рег.номер на МПС] е реализирал ПТП с малолетен - К. Т. на пешеходна пътека тип „зебра“, находяща се на [улица]срещу № 80, [населено място], [населено място]; Р. Д. е блъснал малолетното лице - участник в пътното движение, което пресичало пешеходната пътека с велосипед, от ляво на дясно по посока на движението на водача; след реализираното ПТП младши експерт Д. е напуснал местопроизшествието; на 50 метра от местопроизшествието лицето Д. Б. (свидетел на случилото се) излязъл на пътя и с разперени ръце опитал да спре лекия автомобил марка „А.“, модел „А 4“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от младши експерт Р. Д., но същият не намалил и не спрял; реализираното ПТП от Д. е станало достояние на лица, които се намирили пред магазин в [населено място] в близост до мястото на произшествието; при опит да спрат автомобила, управляван от Д., неустановено лице е счупило задното панорамно стъкло на същия; впоследствие за пътнo-транспортното произшествие лицата подали сигнал на тел. 112; след получена информация от дежурния на ОПП, в ГД „ЖСОБТ“ незабавно е извършена проверка, при която издирваният лек автомобил марка „А.“, модел „А4“ с рег. [рег.номер на МПС] в 19:20 ч. е установен на паркинг в района на Зонално жандармерийско управление – С.; автомобилът бил със счупено задно панорамно стъкло; след направена проверка на КПП-1 е установено, че автомобилът е влязъл на територията на ЗЖУ - С. около 18.30 ч. на 25.10.2022 г., като същият е бил управляван от младши експерт Д.; около 20:00 ч. на същата дата, по разпореждане на началника на ЗЖУ - С., младши експерт Р. Д. е транспортиран със служебен

автомобил до района на ЗЖУ – С.; на място са пристигнали два екипа на ОПП - СДВР, като същите са извършили първоначален оглед на автомобила и са направили снимки със служебните мобилни устройства (таблети); на младши - експерт Д. са извършени две проверки - в 20:45 ч. проверка за наличие на наркотични вещества и техните аналози, с DrugTest 5000, инвентарен номер ARKD – 0049, с пореден номер 454, тариран до 10.2023 г., като пробата е отрицателна и проверка в 20:48 ч. с Алкотест Дрегер № 7510, инвентарен номер ARPM- 0401, пореден номер 249, с показание 0.50 промили алкохол в издишания въздух; на Д. е връчен талон за изследване № 087315 и в 21:05 ч. и е съпроводен от служители на ОПП - СДВР до УМБАЛ „Св. А.“, [населено място], където му е взета кръвна проба; за извършените нарушения му е съставен АУАН по ЗДвП, серия GA № 595714; мястото е посетено от следовател И. П. от СО при СГП и по негово разпореждане служители на СДВР са извършили необходимите процесуално-следствени действия; по случая е образувано ДП-579/25.10.2022 г., по описана СО СГП, пр. пр. № 43950/2022 г. по описа на СРП“. За да приеме тази фактическа обстановка за доказана, директорът на ГД „ЖЦОБТ“ е възпроизвел показания (сведения) на следните лица:

- А. Д., посочен като свидетел-очевидец на произшествието, който „с още няколко лица в този момент се намирали на улицата, пред денонощен магазин, в близост до мястото“ и който заявил, че: „лекият автомобил се движил с несъобразена скорост, водачът не успял да спре и блъснал дете, което пресичало пътя на пешеходната пътека и бутало велосипед; присъстващите веднага се отправили към пешеходната пътека, за да проверят състоянието на детето, при което водачът на автомобила първоначално тръгнал да отбива, но веднага след това с висока скорост напуснал мястото; в този момент присъстващите се развикали и петдесет метра по надолу от мястото на ПТП гражданин се опитал да спре автомобила, като застанал на пътеката с разперени ръце; водачът на автомобила увеличил скоростта, при което човекът се уплашил и отскочил на тротоара; автомобилът продължил движението си по посока [улица]на [населено място], а А. Д. го разпознал като Р., по прякор „Д.“;

- Д. С., за когото ответникът сочи, че „изнася данни, идентични с тези предоставени от А. Д., които потвърждават установената фактическа обстановка“;

- Д. Б. и П. Д., идентифицирани от ответника като свидетели на ПТП, и които според него „потвърждават установената фактическа обстановка. Б. заявява, че на 25.10.2022 г. разговарял на улицата със съседка, когато на 50 м., на пешеходната пътека, която се намирала до магазина, видял лек автомобил марка „А.“, сив на цвят да блъска дете с колело; пред магазина имало хора, които се затичали към детето; водачът на автомобила за момент спрял, но след това потеглил с висока скорост; хората се развикали „спри го, спри го“, при което Б. се затичал срещу автомобила с разперени ръце и се опитал да го спре; водачът не направил опит да спре и той се уплашил, и отскочил на тротоара; на следващия ден Б. разбрал, че водачът на автомобила е служител на „жандармерията“;

- С. В., според ответника „потвърждава установената фактическа обстановка, като заявява, че е станал свидетел на пътно-транспортното произшествие, при което лек автомобил, движещ се по посока [населено място] не спрял на пешеходна пътека и блъснал пресичащо дете с велосипед; от сблъсъка детето и велосипедът „се претърколили на тротоара“; след удара водачът на автомобила не спрял, за да попита как е детето, а с „мръсна газ“ продължил по посока [населено място]; В. веднага се обадил на телефон 112 и продиктувал номера на автомобила“;

- Р. Й., заявява, че „на 25.10.2022 г., докато изпълнявала служебните си задължения в магазин в [населено място] разбрала за ПТП с дете, но не е станала пряк свидетел на произшествието, а подробности научила от хора, които влизали в магазина и ѝ споделили, че: шофьор е блъснал дете на пешеходна пътека и избягал; свидетели на случилото се опитали да спрат водача, като дори хвърлили бутилки от бира по автомобила, но той не спрял“;

- младши инспектор Н. Б. - служител на Отдел „Пътна полиция“- СДВР: „на 25.10.2022 г., съвместно с младши инспектор С. К. били назначени като автопатрул на автомагистрала „Т.“; около 18:20 ч. получили сигнал за настъпило ПТП в района на [населено място]; след като пристигнали на място установили, че лек автомобил марка „А.“, модел „А 4“, сив на цвят, с рег. [рег.номер на МПС] е ударил дете с колело, пресичащо на пешеходна пътека тип „зебра“, след което е напуснал мястото на ПТП; от проведен разговор със съпругата на водача установили, че същият е служител на МВР; по-късно, след получено разпореждане се отправили към ГД „ЖСОБТ“, където установили, че лекият автомобил се намира на паркинг в двора на дирекция „Жандармерия“, със счупено задно стъкло, като водачът не бил на мястото“. Според ответника, „данните, изнесени от младши инспектор Б. се потвърждават от младши инспектор С. К., който в хода на дисциплинарното производство е предоставил сведение № 484000-4730/18.11.2022 г.“;

- младши инспектор Д. Ц. - служител на ГД „ЖСОБТ“ „е получил разпореждане от началника на ЗЖУ - С. да транспортира Р. Д. до Зонално жандармерийско управление – С., като се свързал по телефона с Д. и впоследствие го транспортирал със служебен автомобил, от магазин „Строймаркет“ ООД на околновръстното шосе, до сградата на ГД „ЖСОБТ“, където Р. Д. е тестван от служители на ОПП - СДВР за употреба на алкохол и наркотични вещества“. Според ответника, „данните, че младши експерт Р. Д. е напуснал мястото, на което е реализирал ПТП се потвърждават от младши експерт П. К. (докладна записка № 6809р-52908/25.10.2022 г.), който заявил, че на 25.10.2022 г. около 18:20 ч. на КПП – 1 пристигнал лек автомобил „А.“, модел „А4“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от младши експерт Д., а К. записал номера на автомобила в книгата за пропускателния режим“;

- с докладна записка Т. С. – младши автоконтрольор в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР е съобщил, че на процесната дата, „в ГД „ЖСОБТ“ са извършени на Р. Д. две проверки: в 20:45 ч. проверка за наличие на наркотични вещества и техните аналози, с DrugTest 5000, инвентарен номер ARKD – 0049, с пореден номер 454, тариран до 10.2023 г., като пробата била отрицателна; проверка в 20:48 ч. с Алкотест Дрегер № 7510, инвентарен номер ARPM- 0401, пореден номер 249, с показание 0.50 промили алкохол в издишалия въздух; на Д. бил връчен талон за изследване, № 087315 и в 21:05 ч. и е съпроводен до УМБАЛ „Св. А.“, [населено място], където му е взета кръвна проба“. Според изготвен Протокол № 641/26.10.2022 г. за химическо изследване, в изследваните две проби кръв, взети от Р. Д. се доказва етилов алкохол, в количество 0.38 промили.

В обжалваната заповед изрично е отразено, че в хода на дисциплинарното производство е изискана информация от Дирекция „Национална система 112“ - МВР, според която няма данни, на 25.10.2022 г. младши експерт Р. Д. да е съобщавал за настъпило ПТП в [населено място]. Според писмо № 8121 р-22352/31.10.2022 г. от Дирекция „Пресцентър и връзки с обществеността“ - МВР, неправомерното поведение на младши експерт Р. Д., по повод реализираното от него на 25.10.2022 г. ПТП е

станало широко обществено достояние, чрез средства за масово осведомяване - информация за случилото била публикувана в“ blitz.bg, Dir.bg, Българска национална телевизия, Б., Frognews, mediapool.bg, Trafficnews, Actualno.com, Т., Българско национално радио, В. ON А., Novinite, ПИК, Lupa.bg, OFFNews, Вести.бг, Дневник.бг, Д., Blaevgrad24.bg, standartnews.com, F.- news, 24 часа, boulevardbulgaria, Burgas24, Plovdiv24, Ruse24, news.bg и nova tv.

Изложени са и данни, че: е образувано на 25.10.2022 г. Досъдебното производство № 579/2022 г., по описа на СГП-СО, пр. пр. № 43950/2022 г., за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б „б“, вр. 342, ал. 1, пр. 3 НК, като на 26.10.2022 г., с постановление за привличане на обвиняем наблюдаващ прокурор е повдигнал и предявил на Р. Д. обвинение за извършване на престъпление, за това, че на 25.10.2022 г., около 18:20 ч. в [населено място], Столична община, на [улица]до № 85, като водач на МПС (лек автомобил марка „А.“, модел „А 4“, с рег. [рег.номер на МПС]), след превозна злополука, в която е имал участие, не е оказал необходимата помощ на пострадалото лице - К. Л. Т. на 8 години, която е могъл да му даде без опасност за себе си или за другото. По досъдебното производство е извършен оглед на лекия автомобил като е изготвен албум със снимки, видно от които задното панорамно стъкло е счупено.

С обобщената справка от дисциплинарната комисия (л. 84), както и с всички материали от дисциплинарната преписка жалбоподателят се е запознал на 20.01.2023 г. Дадена му е възможност и е представил писмени обяснения, съответно на: 25.10.2022 г., 26.01.2023 г. Защитната му позиция е обсъдена от дисциплинарна наказващият орган, който е изложил специално мотиви за отхвърлянето ѝ. Описаните действия (деяния), извършени от Р. Д., в качеството му на държавен служител – младши експерт – командир на отделение в Група 03, Сектор „Охрана на обекти и дипломатически представителства“ в Зонално жандармерийско управление – С. – Дирекция „Жандармерия“ са квалифицирани като дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, представляващо (см. чл. 203, ал. 1, т. 13 с.з.) „тежко нарушение на служебната дисциплина“, а именно: „деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“. Това на практика представлява обвинителният диспозитив на дисциплинарното обвинение, като ответникът е дефинирал изрично, кои конкретни етични правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР са били нарушени от страна на жалбоподателя Р. Д. (цитат): „т. 15 „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ (извършвайки ПТП като водач на лек автомобил не е съобразил поведението си, не е оказал първа помощ на пострадалото лице, не е уведомил компетентните органи на МВР и не е запазил местопроизшествието, като е напуснал мястото на инцидента); т. 19 „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ (с неправомерното си поведение като полицейски служител, призван да следи за спазване на закона и опазване на живота и здравето на гражданите е създал впечатлението, че в системата на МВР работят служители, които извършват противоправни деяния и умишлено се опитват да ги прикрият, както и че не оказват първа помощ на пострадали лица; поведението му е станало достояние на граждани и служители на МВР и по този начин е накърнило името на МВР; т. 20 „държавният служител насърча хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ (Д. не е дал личен пример с поведението си на гражданите да

уважават закона, като е създал в тях впечатление, че щом полицейските органи си позволяват да прикриват престъпни деяния, не е пречка и за тях да имат такова неправомерно поведение); т. 28, буква „а“: „държавният служител независимо от заеманата от него длъжност, в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България“ (с действията си служителът е нарушил Закона за движение по пътищата, като не е уведомил компетентната служба на МВР, не останал на мястото на ПТП, не е оказал първа помощ на пострадалото лице и не е взел мерки за запазване на местопроизшествието)“. На стр. 11 от оспорената заповед (л. 35 от делото) ответникът е определил формата на деянието като умишлено, извършено с пряк умисъл, по отношение последиците, понеже *„е съзнавал противоправния и общественонеопасния характер на деянието, могъл е да предвиди настъпването на общественонеопасните последици и е целял настъпването на такива“*.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализа на доказателствата и доводите (възраженията) на оспорващия, приема от правна страна следното. Жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

Според чл. 194, ал. 2 ЗМВР дисциплинарните нарушения са: неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на ръководството на МВР и на преките ръководители; неизпълнение на служебните задължения; неспазване на служебните правомощия; (т. 4) неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Разпоредбата на чл. 203, ал. 1 ЗМВР определя тежките нарушения на служебната дисциплина, за извършването на които задължително се налага наказание „уволнение“. Сред тях и това по ал. 1, т. 13 - *„деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“*, с други думи – деяние, с което не са спазени (пренебрегнати са) правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Съдът дължи произнасяне относно това: 1. извършени ли са от Р. Д., в качеството му на държавен служител в МВР деяния, които да съответстват от обективна и от субективна страна на състава на дисциплинарното нарушение, за което е предявено дисциплинарното обвинение, съответно – доказани ли са от страна на ответника обвиненията: 2. проведеното дисциплинарно производство и оспорваната заповед, съобразени ли са с регламентирани в ЗМВР и в ППЗМВР процесуални правила.

Съдът, като съобразява писмените доказателства, вкл. и информацията, съдържаща се в приобщените към доказателствата видеозаписи от две камери, поставени на фасадата на заведение (кафене), намиращо се в района на произшествието, **приема за установени и доказани по несъмнен начин следните факти и обстоятелства.**

1. на 25.10.2022 г. Р. Д., около 18, 30 часа в [населено място] е управлявал процесния автомобил, като при навлизане в зоната на ясно маркирана (видима) пешеходна пътека на [улица], срещу административен номер 80, отляво на

този автомобил се появява велосипедист, който е върху велосипеда (управлява, а не бута същия) и започва да пресича пешеходната пътека; настъпва съприкосновение между предната лява част на автомобила и велосипеда, вследствие на което велосипедистът пада, заедно с велосипеда вдясно на лекия автомобил „А.“, а същият автомобил преминава през пешеходната пътека и спира на около 2-3 метра, вдясно от същата; след около пет секунди група хора, стоящи пред заведението, на което са монтирани камерите за видеонаблюдение се отправя, тичайки към падналия велосипедист, който почти веднага след съприкосновението с автомобила се изправя на крака; междуременно част от хората започват да удрят с юмруци по задния капак и стъкло на автомобила „А.“; непосредствено след тези удари лекият автомобил „А.“ потегля и напуска мястото на произшествието, като според възпроизведените по – горе показания (сведения) на очевидците, някой от тях е ударил с бутилка и счупил задното панорамно стъкло на колата;

2. химическата експертиза на взетата от Р. Д. след 21 часа на същата дата кръвна проба показала резултат етилов алкохол, в количество 0.38 промили, което означава, че по време на произшествието (около 18, 30 часа) същият е управлявал колата, след като е употребил неизвестно количество алкохол. При това следва да бъде отчетен и т. нар. „фактор на елиминация“ съдържанието на алкохол в кръвта, предвид времето, изминало от момента на произшествието, до вземане на кръвната проба;

3. около 30 сек. след произшествието (според видеозаписа и според преценката на Съда) управляваният от Р. Д. автомобил е напуснал мястото, като се отправил към паркинг в двора на Дирекция „Жандармерия“, след което Д. се прибрал у дома си;

4. Р. Д.: не е останал на мястото на произшествието; не е съобщил за произшествието по надлежния ред, нито на свой пряк началник, нито на Полицията.

От така дефинираните факти става ясно, че Съдът не кредитира свидетелските показания (сведения), на които безкритично се позовава ответникът, за това, че: а) велосипедистът „е бутал велосипеда“, защото от видеозаписа се вижда обратното; Р. Д. „не е намалил и не е спрял“, защото от видеозаписа се вижда как спира, но потегля, след като няколко човека започват да удрят задната част на колата.

Заповед № 484з-384/26.01.2023 г. изцяло съответства на изискванията за форма и съдържание, регламентирани с чл. 210, ал. 1 ЗМВР, включително е на лице ясно и конкретно описание на вмененото нарушение. Изтъкнатите от адвоката несъответствия, относно часа на настъпване на произшествието касаят съобразяване с административнопроцесуалните правила за ангажиране на дисциплинарната отговорност, що се отнася до правото и възможността на служителя да разбере обвинението и да се защити адекватно. Вярно е, че: на стр. 2 от заповедта (л. 26 от делото – горе) се сочи, че ПТП е „реализирано в 18, 20 часа“, а по – долу, след изречението „Приемам за правилно установена

следната фактическа обстановка“ е посочен час 18, 30. Посоченият на стр. 1 от заповедта обаче час 18.30, в който автомобилът е влязъл на паркинга на Зонално жандармерийско управление – С. след произшествието е час, съдържащ се в цитирания Ежедневен информационен бюлетин и в Предложение № 6809р-52944/26.10.2022 г., послужило за образуване на дисциплинарното производство. Касае се за данни , които впоследствие са изяснени в хода на дисциплинарното производство. Развитите в писмената защита на адвоката – пълномощник доводи за процесуална и материална незаконосъобразност на оспорваната заповед, не се споделят от Съда. Релевантните за случая факти са били изяснени, а тълкуването им и преценката от страна на ответника са въпроси по същество. Дисциплинарната комисия е извършила всички възможни и необходими проверки, за да изясни относимите за случая факти, като са обсъдени и защитните твърдения на държавния служител. Противно на твърденията, изложени в писмената защита от адвоката – пълномощник, както в обобщената справка, така и в заповедта са коментирани защитните твърдения на Р. Д. за това, че *„се уплашил силно, в резултат на което „вдигнал високо кръвно налягане и кръвна захар, понеже е диабетик и хипертоник“*. Тези твърдения са пренебрегнати от ответника (стр. 10 от заповедта, л. 34 от делото, абзац втори, от горе) с мотиви, че представляват опит за оправдаване на неправомерните действия и тази преценка е в пределите на неговата оперативна самостоятелност. Съдът не приема и възражението, че липсата на подписи върху приложените на л.л. 154-157 от делото докладна записка от полицаи С. К. и обяснения от П. Д., Д. С., А. Д. (свидетели – очевидци) представлява съществено процесуално нарушение. Цитираните докладна записка и обяснения са частни, по смисъла на чл. 180, чл. 181, ал. 1 ГПК документи и истинността им не бе оспорена от страна на жалбоподателя, в съответствие с регламента на чл. 193, ал. 1 ГПК. Тези документи са представени по делото като заверени от процесуален представител на ответника фото-копия, като е очевидно, че не са били копирани изцяло, а само написаните текстове. По тези причини Съдът не приема да ги изключи от доказателствата. Освен това (каза се по – горе) обясненията на свидетелите не са единствените доказателства за произшествието, а Съдът изрично подчерта (т.т. 1- 4 от решението), че приема за безспорно установени и доказано деянието на Р. Д., за извършването на което е уволнен дисциплинарно. Неоснователни са и доводите като цяло, за нарушено право на защита в дисциплинарното производство, като доказателства за противното са налични в административната преписка. Обобщаващото твърдение за *„тенденциозно водено дисциплинарно производство“* е конкретизирано с това, че: в поканите за даване на писмени обяснения не били описани дисциплинарните нарушения; отстраняването от длъжност, извършено със Заповед № 484з-70/09.01.2023 г. е незаконосъобразно, понеже заповедта била отменена от Съда; заповедта за уволнение била предварително написана, тъй като: Р. Д. е депозирал писмени

обяснения на 26.01.2023 г. в 14, 08 часа, но в заповедта е отбелязано да му е връчена в 16, 25 часа, а е „изведена“ в деловодната система в 15, 34 часа, от което следвало, че не е изпълнено изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР. Понятието „тенденциозност“ означава пристрастност, предубеденост, необективност. Това понятие и синонимите са част от съдържанието на общия правен принцип за безпристрастност (см. чл. 10, ал. 2 АПК), този за законност (см. чл. 4, ал. 3 АПК), за добросъвестност и справедливост (см. чл. 6, ал. 1 АПК). За случая Съдът не приема доводите за неспазване на тези принципи, вкл. относно твърдението, че един от членовете на дисциплинарната комисия – Г. Г. е разговарял с Д. по телефона, непосредствено след произшествието, за причините, поради които е напуснал мястото. Обективността и безпристрастността на дисциплинарноизследващия орган, според Съда са гарантирани изцяло от това, че комисията е в състав от още петима служители, заедно с председателя.

Ответникът е обсъдил, анализирал и съпоставил всички доказателства с дадените от жалбоподателя обяснения, посочвайки конкретно, в какво се изразяват нарушенията на служебната дисциплина, които категорично е квалифицирал като такива по чл. 203, ал. 1 ЗМВР т. 13 ЗМВР – *„деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“*, съставляващи дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 с.з. – *„неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“*. В този ред на мисли, в заповедта са конкретизирани, както времето, така и мястото на извършване на укоримото деяние. Каза се по – горе в решението, че конкретните етични правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители, нарушаването на които е вменено на жалбоподателя са посочени изрично в заповедта и Съдът ще анализира относимостта към случая, на всяко едно от посочените правила.

Съдът заявява, че не приема тезата на дисциплинарнонаказващия орган за това, че деянието е умишлено, извършено с пряк умисъл, по отношение последиците, понеже *„е съзнавал противоправния и общественноопасния характер на деянието, могъл е да предвиди настъпването на общественноопасните последици и е целял настъпването на такива“*. Категорично се касае за непредпазливо, по смисъла на чл. 11, ал. 3 НК деяние, под формата на небрежност (*„не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди“*). В. въпросът за вината, от гледна точка състав на престъпление по чл. 342, ал. 1 НК следва да бъде разрешен от наказателния съд, в случай, че бъде сезиран с обвинителен акт. Следва да бъде отчетено също, че общият състав на престъплението по чл. 342, ал. 1 НК изисква от обективна страна причиняване на вредоносен резултат-телесна повреда или смърт на друго, но за разглеждания случай, според наличните по делото доказателства не се установява причиняване на вредоносен резултат. Въпросът, дали при управляване на процесния автомобил,

с който е настъпило произшествието с велосипедиста, Р. Д. е осъществил състав на престъпление или е извършил административно нарушение, не е предмет на настоящото съдебно производство. Към датата на приключване устните състезания по делото не са представени доказателства за приключило производство, с влязъл в законна сила съдебен акт, постановление на Прокуратурата и/или наказателно постановление.

Приложимостта на правилото на т. 15 „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ е обосновано с уточняващия текст, че *„извършвайки ПТП като водач на лек автомобил не е съобразил поведението си, не е оказал първа помощ на пострадалото лице, не е уведомил компетентните органи на МВР и не е запазил местопроизшествието, като е напуснал мястото на инцидента*). Това, че Д. *„не е оказал първа помощ на пострадалото лице, не е уведомил компетентните органи на МВР и не е запазил местопроизшествието, като е напуснал мястото на инцидента“* Съдът прие за несъмнено доказано, като деяния (действия/бездействие), но не счита, че тези деяния съответстват напълно, на правилото по т. 15. Няма данни и не се твърди от ответника, жалбоподателят Д. предварително да се е подготвял и да е осмислял действията си, свързани с блъскането на велосипедиста и с последващо напускане мястото на произшествието. Освен това, в контекста на нормите, на т. 13, т. 14 от Етичния кодекс логическото тълкуване правилото за поведение, по смисъла на т. 15 сочи, че то също се отнася за действия, свързани с изпълнение на служебни задължения, но на процесната дата, час и място Р. Д. не е изпълнявал служебни задължения с личния си автомобил.

Правилото за поведение - т. 19 по – скоро е относимо към процесното деяние, доколкото споделено от Съда е дисциплинарното обвинение в тази връзка, но само в частта: *„с неправомерното си поведение като полицейски служител, призван да следи за спазване на закона и опазване на живота и здравето на гражданите“*, като *„не оказвал първа помощ на пострадало лице, поведението му е станало достояние на граждани и служители на МВР и по този начин е накърнило името на МВР“*.

Правилото за даване на личен пример, насърчаващ хората да спазват закона (т. 20) по принцип кореспондира с формулираното обвинение за създаване у гражданите на *„впечатление, че щом полицейските органи си позволяват да прикриват престъпни деяния, не е пречка и за тях да имат такова неправомерно поведение“*.

Пряко относими към процесния случай са нормите на т. 28, б. „а“ и б. „б“, но със заповедта за дисциплинарно уволнение не е предявено неспазване правилото и по б. „б“, според което *„държавният служител, независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си*

задължения, както и в извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск“.

Въпреки непрецизно дефинираното (в смисъл на неизчерпателност) дисциплинарно обвинение Съдът приема, че оспорената Заповед № 484з-384/26.01.2023 г., издадена от компетентен административен орган е материално и процесуално законосъобразна. В обстоятелствената част и в мотивите на заповедта са описани подробно, ясно и разбираемо извършените от жалбоподателя деяния, които ответникът е приел като несъобразяване със съответните морално-етични норми на поведение. Наличието на обективни причини (нападение от лица, които удряли автомобила и счупили задното му панорамно стъкло) по принцип оправдават действието на жалбоподателя Р. Д. да напусне мястото на произшествието и да се отдалечи. Жалбоподателят обаче не твърди и не доказва, че тези действия, извършени от стоящи пред магазина лица, които очевидно го познават (той е познавал) са достигали степен на агресия, застрашаваща неговата телесна неприкосновеност. От видеозаписа не се установява, преди нападението срещу автомобила му той да е направил опит да слезе от колата, за да окаже помощ на велосипедиста. Напротив – може да бъде прието, че ударите по автомобила и последващия опит на свидетеля на инцидента - Д. Б. да го спре, са резултат именно от това, че Р. Д. не се опитал да провери, какво се е случило. Когато е напуснал мястото на инцидента и е паркирал автомобила си на територията на Зонално жандармерийско управление – С., дори да е бил още в т. нар. „състояние на афект“, дори да е бил притеснен и уплашен, е имал практическа възможност да се свърже по националния телефон 112 и да съобщи за произшествието, но не е сторил това, понеже ответникът доказва липса на данни за такова съобщаване.

Осъществяването от обективна и от субективна страна на фактическото основание, по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР изисква, освен извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, тези деяния да уронват престижа на службата. Държавната служба в МВР, предвид специфичния характер на дейността определя по – специалния статута на служителите, които дължат да се съобразяват и с конкретни етични правила за поведение на публични места, очертани (правилата) в Етичния кодекс. Поведението на държавния служител в МВР следва да бъде насочено към опазване доброто име на институцията, посредством (за случая) стриктно съобразяване с правилото за даване на личен пример, насърчаващ хората да спазват закона (т. 20 от Етичния кодекс). Съобразяването с установените със Закона за движението по пътищата правила и норми, макар да е задължение на всички участници в пътното движение, е въведено изрично като етична норма с т. 28, б. „а“ от Етичния кодекс. Фактът, че жалбоподателят Д. е познат на свидетелите на произшествието, като местен за населеното място означава, че укоримото му поведение е уронило престижа на службата в МВР (чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР). Неоспорени от него са и фактите, че за процесния инцидент бе съобщено публично, включително в

централните информационни емисии на няколко национални, електронни медии, а впоследствие имаше и коментари.

Неустановяването от Съда на основания за отмяна (чл. 168, ал. 1, чл. 146 АПК) на заповедта обуславя отхвърлянето на жалбата, като неоснователна.

При този изход на съдебния спор жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, на основание чл. чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 4 АПК, Административен съд София - град, 14 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на Р. Г.

Д., против ЗАПОВЕД № 484з-384/26.01.2023 г., издадена от директора на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, при Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Р. Г. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на

Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: